

Kinder Torah

Parashas Tazria Metzora

The Disease

If a person will have on the skin of his flesh *s'eis* (a swelling), *sapachas* (a scab), or *baheres* (a bright spot)" (Vayikra 13:2). These are types of *tsoraas*, a terrible skin disease that existed in the times of our forefathers. There are many opinions as to the causes of *tsoraas*. The Keli Yakar offers his explanation. *Tsoraas* comes from the word *metzora*. *Metzora* is a contraction of *motzi ra* (brings out the bad). If we have sinned in private, the effects of that sin remain hidden inside of us. The disease brings the bad effects of that sin to the surface of our bodies for all to see. The Keli Yakar continues by enumerating some of the sins that can cause *tsoraas*.

"S'eis" is a swelling of the skin to above normal height. This is a result of a swelling of the ego. Pride and haughtiness are sinful character traits. When a person contracted *s'eis*, it was a sign from Hashem that he needed to humble himself. "*Sapachas*" was a growth on the skin similar to a scab. The desire to acquire money caused *sapachas*. Spiritual acquisitions that a person makes (such as wisdom, good character traits, and integrity) become a permanently fixed part of him. Material possessions just surround the person (like a scab) and ultimately do not stay with him. "*Baheres*", a white patch of skin comes from speaking *loshon hora*. The speaker embarrasses his friend and "*whitens*" his face in public. Therefore, his skin turns white.

Kinderlach . . .

Do you remember the Megilla that we read on Purim? "Haman told them about the honor of his wealth, and his many sons, and the many ways which the king had promoted him and elevated him above the officers and royal servants" (Esther 5:11). "Haman said in his heart, 'Whom would the king especially want to honor more than me?'" (Esther 6:6). Haman is an excellent example of pride and haughtiness. "I want this." "I need money to go buy that." "I have no money for *tsedaka* (charity) because I spent it all on candy." If you find yourself saying things like this, it is a sign of a desire for money. "He's fat." "She cheated." "Her charm is all a fake act to win friends." These are all *loshon hora*. All of these sins brought *tsoraas* to the person. Guard yourself from this terrible plague.

The Choice is Yours

Life and death are dependent upon one's speech" Mishle (18:21). The Medrash (Vayikra Rabba 33:1) relates the following story. Rabban Shimon ben Gamliel said to Tuvi his servant, "Go to the market and buy me a delicacy." Tuvi went to the market and bought tongue. The Rav then sent Tuvi to buy plain food. He came back with tongue. "What is going on here?" asked Rabban Shimon. "I ask you to buy a delicacy and you buy tongue. I ask you to buy plain food and you buy tongue." Tuvi replied, "There are good and bad tongues. When a tongue is good, there is nothing better than it. And when a tongue is bad, there is nothing

Rabbeinu

Bechaye explains that a good tongue is one that speaks *Divrei Torah* and encourages others to learn and do *mitzvos*. A bad tongue is one that speaks *loshon hora* and *rechilus* (tale-bearing). The Medrash continues, telling us about a festive meal that Rebbe Yehuda HaNassi made for his students. He served both soft and hard tongues. The students selected the soft tongues and discarded the hard ones. Rebbe said to them, "Just as you prefer the soft tongues, so too others prefer to hear you speak softly and not harshly."

Kinderlach . . .

We can all think of examples of beautiful speech. "I love you Imma." "Thank you so much Abba for helping me with my learning." "That is a beautiful dress you are wearing Chani." These words of appreciation make a person's heart sing. Unfortunately, harsh words of criticism or discouragement can hurt a person very badly. Kinderlach, when Imma comes back to the Shabbos table, let us all tell her how delicious the meal is. What a big *mitzvah*!

What A Welcome

Come forward, please. We have been expecting you."

The man steps forward nervously. He has never been here before, and does not know what to expect.

"Yes, after 120 years of doing *mitzvos*, you have finally arrived. Now is the time to receive your reward."

The man feels comforted. He has performed many mitzvos in his life. Perhaps it would be okay after all.

"First, let us hear about your life. The angels have recorded all of your deeds. Let them come forward and tells us about you."

A huge door swings open and reveals thousands of angels ready to speak about this man.

"On the 12th of Teves, he spoke badly about his neighbor."

"On the 13th of Teves, he degraded his relative."

The man's heart begins to drop. These angels heard all of the loshon hora that he had said. Every story was a separate aveyra (sin).

"Excuse me. I am so sorry, but may I interrupt for a second?"

"Go ahead."

"How many angels are here, recounting my *loshon hora*?"

"That is a good question. Let us figure it out. You spoke many words every day. You learned Torah; you conducted your business and personal affairs. You probably spoke no more than four or five statements of *loshon hora* each day."

"Probably. That is not very many."

"Let's add them up. Four or five damaging statements a day, is about thirty a week. Multiply that by fifty-two weeks of the year and you have about 1,500 per year. By the age of 68 (which is 55 years after your *bar-mitzvah*) you have accumulated 80,000 recollections of *loshon hora*."

The man begins to cry.

"Oh, what have I done. How I have misused my power of speech. If I had only known this while I was alive. Now it is too late."

Kinderlach . . .

The Chofetz Chaim zt"l makes this simple calculation in his book, "Shmiras Ha-Loshon". Our words are never forgotten. They are stored in Hashem's computer (so to speak). Even a few words a day add up. Every day, another few words of loshon hora until the numbers are very large. Now is the time to stop while we can. Learn the halachos of loshon hora and stop yourself from speaking badly about people. Turn off the calculator today.

ההגדת לבנר

פרשת תזריע מצודת

המחלה

"אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת..." (ויקרא י"ג, ב'). אלו סוגים שונים של צרעת, מחלת עור נוראה שהיתה קימת בזמן אבותינו. ישנן דעות רבות לגבי הסיבות למחלה זו. הכלי יקר זצ"ל אומר שצרעת מקורה במלה מצורע שהיא קיצור של המילים מוציא רע. אם חטאנו בסתר, רישומו של החטא נשאר חבוי בתוכנו. המחלה מוציאה את תוצאותיו הרעות של החטא לחוץ כדי שכולם יראו. הכלי יקר ממשיך ומונה כמה מן החטאים היכולים לגרום לצרעת.

ילדים יקרים...
כולנו יכולים לחשוב על דוגמאות לדיבור יפה. "אני אוהבת אותך, אמא" "תודה רבה על שעזרת לי ללמוד אבא." "השמלה שלך מקסימה חני". מילות הערכה משמחות ליבו של אדם. לעומת זאת, מילות בקורת יכולות לפגוע באדם עד מאד. ילדים יקרים...
כשאמא תחזור לשולחן, בואו נגיד לה כולנו כמה האוכל היה טעים. איזו מצוה גדולה!

קבלת פנים בעולם הבא

"ברוך הבא!"

האיש פסע קדימה בעצבנות-מה. הוא אף פעם לא היה במקום הזה, ולא ידע למה לצפות.

"כן, כן, אחרי 120 שנה של קיום מצוות, סוף סוף הגעת אלינו. כעת הגיע הזמן שתקבל את שכרך."

האיש החל להרגע. הוא הרי קיים מצוות רבות בחייו. אולי הכל יהיה בסדר בכל זאת.

"קודם, בוא נשמע על חיורך. המלאכים רשמו את כל מעשיך. בואו, מלאכים, וספרו לנו על איש זה."

זמן הרע

רביזות

דלת ענקית סבה על צירה ולפי מלאכים נגלו לעיניו של האיש, כולם מחכים לספר את סיפורם עליו.

"בי"ב טבת הוא דיבר דברים רעים על שכנו."
"בי"ג טבת הוא לעג לקרובו."

לבו של האיש פג בקרבו. המלאכים האלה ידעו על כל סיפור של לשון הרע שאמר בחייו. כל סיפור כוזב היתה עבירה בפני עצמה.

"סליחה, האם אני יכול לומר משהו?"
"בבקשה!"
"כמה מלאכים יש שם, שתפקידם להזכיר את כל סיפורי לשון הרע שאמרת?"

"זוהי שאלה טובה. בוא נעשה חישוב. דיברת הרבה כל יום: למדת תורה, וניהלת את עסקיך ואת ענייניך הפרטיים. יש להניח שלא דיברת יותר מארבע או חמש סיפורים של לשון הרע כל יום."

"זוהי לא נשמע הרבה כל כך."
"הבה נסכם את כולם. ארבע או חמש סיפורים של לשון הרע ביום, פירושים שלושים בשבוע. כפול חמישים-ושתיים שבועות בשנה... מגיעים לכ-1,500 סיפורים של לשון הרע בשנה. עד גיל 68 (כלומר, 55 שנים לאחר שהגעת לגיל בר מצווה), כבר צברת לך 80,000 סיפורים של לשון הרע."

האיש החל לבכות.

"אוי, מה עשיתי? השתמשתי לרעה בכוח הדיבור שלי. אם רק הייתי יודע זאת כשהייתי בחיים! אך עכשיו מאוחר מדי..."

ילדים יקרים...
החפץ חיים זצ"ל עשה חישוב פשוט זה בספרו "שמירת הלשון". המלים שלנו אינן אובדות. הן נשמרות ב"מכונת החישוב" של הקב"ה. אפילו מלים ספורות מדי יום מצטברות עם הזמן לסכום גדול. כעת הזמן לעצור, כשאנחנו עדיין יכולים לעשות זאת. לימדו הלכות לשון הרע והפסיקו לדבר סרה באנשים. כבו עוד היום את מכונת החישוב!

"שאת" הינה מעין נפיחות של העור. זוהי תוצאה של התנפחות האגו. גאווה וגבהות הרוח הינן מידות רעות. אם קבל אדם "שאת", היה זה סימן מה' שעליו להשפילו ולהנמיך את עצמו. "ספחת" היתה מעין גלד על פני העור. תאות הממון גרמה ל"ספחת". קניינים רוחניים (כמו חכמה, מידות טובות ושלמות) הופכים לחלק בלתי נפרד מן האדם. קניינים גשמיים נשארים חיצוניים (כמו גלד), ובסופו של דבר, אינם נשארים עם האדם. "בהרת" - אזור של עור לבן, באה כתוצאה מדבור לשון הרע. המדבר העליב את חברו והלבין את פניו ברבים, משום כך, הופך עורו להיות לבן.

ילדים יקרים...
אתם זוכרים את המגילה שקראנו בפורים?
"ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על השרים ועבדי המלך" (אסתר ה, י"א).
"ויאמר המן בלבו למי יחפוץ המלך לעשות יקר יותר ממני" (אסתר ו, ו'). המן הינו דוגמא מצוינת לגאווה וגבהות הרוח.
"אני רוצה את זה." "אני צריך כסף לקנות את זה." "אין לי כסף לצדקה משום שבזבזתי את הכל על ממתקים." אם אתם מוצאים את עצמכם אומרים דברים כאלה, זהו סימן לתאוות הממון. "הוא שמן." "היא רמאית." "היא מתנהגת ככה רק כדי להתחנף לחברות." כל אלו דבורים של לשון הרע. דברים כאלה גרמו לצרעת. תשמרו את עצמכם ממחלה זו.

הבחירה בידך

"חיים ומות ביד הלשון" (משלי י"ח, כ"א). המדרש (ויקרא רבה ל"ג, א') מביא את הספור הבא. אמר רבן שמעון בן גמליאל לטובי עבדו, "צא וקנה לי צידה טובה מן השוק". טובי יצא וקנה לו לשון מן הבהמה. אמר לו, "צא והבא לי צידה לא טובה מן השוק." הלך והביא לו לשון. שאל רבן שמעון, "כשבקשתי שתביא לי צידה טובה הבאת לי לשון, וכשבקשתי צידה לא טובה גם הבאת לי לשון." ענה טובי "ממנה באה הטובה, ממנה באה הרעה. כשהיא טובה אין לך טובה ממנה וכשהיא לא טובה, אין לך רעה ממנה." רבנו בחיי זצ"ל מסביר שלשון טובה היא זו המדברת דברי תורה ומעודדת אחרים ללמוד ולקיים מצוות. לשון רעה היא זו המדברת לשון הרע ורכילות. ממשיך המדרש ומספר לנו על סעודה שערך ר' יהודה הנשיא לתלמידיו, ובה הגיש לשונות רכות ולשונות קשות. התחילו התלמידים לברור את הרכות והניחו את הקשות. אמר להם רבי, "ידעו מה אתם עושים. כשם שאתם בוררים את הרכים ומניחים את הקשים, כך יהיה לשונכם רך אלו לאלו."